

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci konkurzu vedenom na majetok úpadcu **A., P., V. X., L., H. R., E., L.**, o rozvrhu speňaženého majetku z konkurznej podstaty úpadcu, vedenej na Krajskom súde v Bratislave. pod sp. zn. 4K 13/97, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2007, č. k. 2Obo 91/07-298, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2007, č. k. 2Obo/91/2007-298 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 26. marca 2007, č. k. 4 K 13/97-284 , **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozvrhovým uznesením z 26. marca 2007, č. k. 4 K 13/97-284 v bode C) rozhodol o uspokojení pohľadávok konkurzných veriteľov s právom na oddelené uspokojenie tak, že zo speňaženej nehnuteľnosti-H. R., zapísanej na LV č. X., v kat. úz. L. uspokojil : 1/ C. C., a. s., M. H., a. s. a S. S., 2/ pôvodného veriteľa Daňový úrad L., po postúpení pohľadávky uspokojil: S. K. a. s., B. a Daňový úrad L.. Zo speňaženého založeného HIM uspokojil S. K., a. s.

Na odvolanie konkurzného veriteľa M. H., a. s., B. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa a uznesením z 31.mája 2007, č. k. 2Obo/91/2007-298 rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, týkajúcej sa uspokojenia veriteľov s právom na oddelené uspokojenie v bode C) potvrdil.

Rozhodol tak s odôvodnením, že príjem zo speňaženia konkurznej podstaty nestačil na úhradu nákladov a plné uspokojenie veriteľov, preto sa uspokojovali pomerne zo sumy určenej na rozdelenie vo výške 22 525 074,60 Sk v súlade s ustanovením § 32 ZKV. Pokiaľ ide o časť C), ustanovenie § 28 ZKV nezvýhodňuje jednotlivé nároky podľa poradia vzniku práva na oddelené uspokojenie. Ak nemožno nároky na oddelené uspokojenie uspokojiť v plnom rozsahu, uspokojia sa pomerne bez ohľadu na to, kedy vzniklo právo na oddelené uspokojenie. Z uvedeného dôvodu rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Žiadal rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa rozvrhového uznesenia na uspokojenie pohľadávok veriteľov s nárokom na oddelené uspokojenie pripadla suma 14 035 594,60 Sk z výťažku z predaja nehnuteľnosti a to H. R., zapísanej na LV č. X. v k. ú. L.. Predmetná budova bola založená v prospech S. S., a. s. Uvedené záložné právo bolo zapísané ako prvé v poradí. Táto skutočnosť nebola v priebehu konkurzu sporná. Predmetná nehnuteľnosť bola založená aj v prospech Daňového úradu L. (po postúpení pohľadávky sa stali veriteľmi S. K., a. s. a Daňový úrad L.). Zo sumy 14 035 594,60 Sk bol v priebehu konkurzu uspokojený veriteľ - S. S., a. s. v sume 10 000 000 Sk a 9 997,20 Sk. Nakoľko S. S., a. s. postúpila pohľadávku na C. C. C., a. s. a na M. H., a. s., bolo správne určené, že výťažok má byť rozdelený medzi postupníkov pomerne a to C. C. C., a. s., uspokojený vo výške 643 155,40 Sk a M. H., a. s., uspokojený vo výške 2 679 258,20 Sk. Pre prejednávajúcu vec je rozhodujúci právny stav k 31. januáru 1998. Odvolací súd mal pri rozhodovaní aplikovať ustanovenie § 28 ods.1 v spojení s § 70d ods. 2 ZKV a ustanovenie § 151k ods.1 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru dovolateľa bol nesprávny postup súdu prvého stupňa, ktorý určil, že z výťažku z predaja predmetnej nehnuteľnosti má byť pomerne uspokojená aj pohľadávka Daňového úradu L., ktorému právo na oddelené uspokojenie vzniklo časovo neskôr ako právo S. S., a. s. Uviedol, že takýto postup je v rozpore s platným znením ustanovenia § 28 ods.1 ZKV ako aj ustanovenia § 151k ods.1 Občianskeho zákonníka

a súdy týmto postupom porušili zákon. Na záver uviedol, že považoval za správne rozhodnutia napadnúť v celom rozsahu, lebo od prípadnej zmeny alebo zrušenia tohto výroku závisia aj ďalšie výroky rozhodnutia, ktoré podnetom na podanie mimoriadneho dovolania neboli dotknuté, pretože nároky Daňového úradu L. by boli uspokojené v inej triede veriteľov (§ 243e ods.3 v spojení s § 242 ods. 2 O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.3 O. s. p.), po zistení, že boli splnené podmienky na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e O. s. p., vec prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.3 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené.

Podľa ustanovenia § 28 ods.3 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení platnom k 1. februáru 1998 (ďalej len ZKV) oddelení veritelia sa z výťažku speňaženia nehnuteľnosti uspokojia podľa poradia vzniku právneho dôvodu na oddelené uspokojenie. Pre poradie zákonného záložného práva je rozhodujúci deň jeho záznamu v katastri nehnuteľnosti.

Citované ustanovenie rieši súbeh oddelených veriteľov . Ak viac veriteľov má právo na oddelené uspokojenie k tej istej veci, veritelia sa uspokojia z výťažku z predaja predmetu zálohu podľa poradia, v akom im vzniklo právo na oddelené uspokojenie. Najprv sa uspokojí oddelený veriteľ, ktorý má časovo najstaršie právo a z výťažku, ktorý prevýši jeho pohľadávku sa uspokojí oddelený veriteľ, ktorému vzniklo právo na oddelené uspokojenie ako druhé v poradí.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o rozvrhu zásadu stanovenú v citovanom odseku nerešpektoval. Vychádzal z nesprávneho názoru, že v prípade uspokojenia oddelených veriteľov sa uplatňuje zásada pomerného uspokojenia. Z tohto nesprávneho názoru vychádzal aj odvolací súd, preto aj jeho rozhodnutie je vecne nesprávne.

Z dokladov založených do spisu a to z výpisu z katastra nehnuteľností, LV č. X., ktorý vydal Okresný úrad v L., Katastrálny odbor (č. l. 64) vyplýva, že k zapísanej nehnuteľnosti (H. R.) bolo zriadené záložné právo ako prvé v prospech S. S. a ako druhé bolo zapísané záložné právo Daňového úradu L.. Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že právo na oddelené uspokojenie pohľadávky Daňového úradu L. vzniklo časovo neskôr ako právo na oddelené uspokojenie pohľadávky S. S., a. s.

Rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods.1 písm. c/ O. s. p.) keď neposúdil poradie záložného práva svedčiace veriteľom S. S., a. s. a Daňový úrad L. a rovnakou vadou je postihnuté aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktoré nevychádzalo z poradia, v akom má byť uspokojené právo oddelených veriteľov. Dovolací súd preto podľa § 243b ods.1, ods.2 v spojení s § 243e ods.1, ods.2 a § 243i O. s. p. rozhodnutia súdov oboch stupňov zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Keďže od zmeny výroku v časti C) rozvrhového uznesenia závisia ďalšie výroky tohto uznesenia, dovolací súd predmetné rozhodnutia zrušil v celom rozsahu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.